

„În adâncul ființei omului există un dor după Raiul pierdut”

În Duminica Izgonirii lui Adam din Rai, pe 1 martie 2020, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a oficiat Sfânta Liturghie la Parohia „Sfinții Arhangheli Mihai și Gavriil” din satul Ghigoiești, comuna Ștefan cel Mare, județul Neamț.

Zeci de credincioși din satul Ghigoiești, dar și din localitățile vecine, dimpreună cu oficialitățile locale, s-au rugat și au participat în duminica dinaintea Postului Sfințelor Paști la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie săvârșită de IPS Mitropolit Teofan, dimpreună cu un sobor de preoți și diaconi.

În cuvântul de învățătură rostit după citirea pericopei evanghelice, Părintele Mitropolit a afirmat că *fiecare om este chemat să pătrundă în miezul Raiului ceresc: „Conștiința Bisericii a numit această zi **Duminica Izgonirii lui Adam din Rai** . De obicei, Biserica își aduce aminte de momentele binecuvântate și plăcute din istoria omenirii. Dar iată, astăzi, ca o excepție, Biserica își*

aduce aminte în duh pedagogic, de un moment trist, încărcat cu multe consecințe negative în istoria lumii, și anume izgonirea lui Adam și a Evei din Raiul lui Dumnezeu. Nu există în ciuda atâtor războaie, atâtor nenorociri care s-au întâmplat de-a lungul istoriei, un moment mai tragic decât izgonirea strămoșilor noștri din Raiul Împărăției lui Dumnezeu. Au fost izgoniți pentru că nu au avut puterea de a recunoaște păcatul pe care l-au săvârșit. [...] Înainte de post, Biserica dorește să ne amintim de acest moment de la începutul istoriei neamului omenesc, pentru ca prin intermediul postului, duhovnicește, să reintrăm în legătură cu Dumnezeu, să pătrundem chiar din această viață în miezul Raiului ceresc, căci acest lucru este posibil. În adâncul ființei omului există un dor după Raiul pierdut. *«Sufletul meu tânjește după Tine, Doamne. El se află de dorul Tău în lacrimi. Când eram împreună cu Domnul, sufletul meu avea bucurie și pace»*”.

De asemenea, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a explicat că iubirea pentru aproapele și rugăciunea trebuie să primeze în perioada Postului Mare: **„Toate cele spuse despre post: metanii, rugăciune, lipsa mâncării și toate celelalte, dacă nu sunt întărite de năzuința de-a iubi mai mult pe celălalt, toate sunt vânare de vânt și chimval răsunător, adică fals care nu te duce la nimic. Mai presus de toate, călătoria postului trebuie să fie o călătorie cu rugăciune. Rugăciunea *«Doamne, Iisuse Hristoase...»* să fie prezentă în viața noastră și acasă, și în călătorie, și la locul de muncă, fiind o rugăciune foarte scurtă, dar cu cât este mai scurtă cu atât este de puternică și ne dăruiește har, iar greutatea postului devine o imensă bucurie care ne duce spre Sfintele Paști”**.

La finalul slujbei, după ce copiii și credincioșii s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Domnului, părintele protopop Valentin Tofan și părintele paroh Constantin Bălan au rostit câte un cuvânt de mulțumire pentru binecuvântarea pe care a adus-o Părintele Mitropolit.

Scurt istoric

Biserica actuală din satul Ghigoiești, cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, este strădania și jertfa enoriașilor, care în 1902, au început să o construiască din piatră și cărămidă, îndrumați de un comitet în frunte cu învățătorul Constantin Grigore Lefter și părintele paroh Ștefan I. Mariș. Lăcașul a fost sfințit la data de 4 ianuarie 1915 de către Preasfințitul Episcop Antim Botoșăneanul. Pictura este în stil renașcentist – realist și este executată în tempera de pictorul I.C. Ionescu din

Roman în 1913. În anul 1990 s-au efectuat lucrări de restaurare, iar biserica a fost resfințită în ziua de 4 noiembrie 1990, de către un sobor de preoți dimpreună cu părintele protopop Cazan Constantin. Parohia Ghigoiești numără 232 de familii.

— doxologia.ro